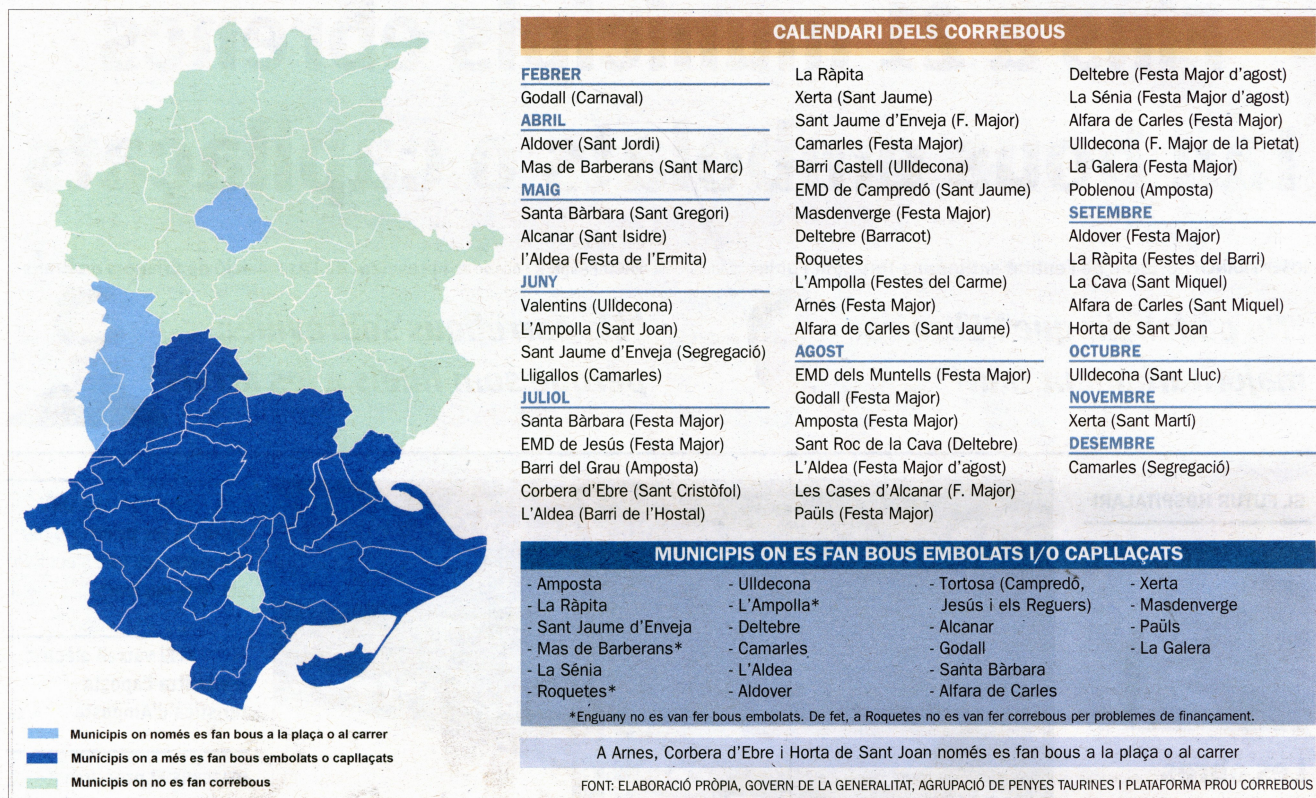

Més de 30 nuclis de població de les Terres de l'Ebre, pertanyents a 24 dels 52 municipis, celebren festes amb bous. La gran majoria, fins a 21, hi inclouen bous embolats o capllaçats que ara, 13 anys després de ser blindats per llei, estan en risc de prohibició.

Núvols sobre el mapa dels correbous

Terres de l'Ebre Òscar Meseguer

El calendari dels correbous a les Terres de l'Ebre va incloure el 2022 un total de 190 dies amb bous, amb 469 espectacles taurins programats en una trentena llarga de nuclis del territori, en un total de 24 dels 52 municipis de les Terres de l'Ebre. D'estos, fins a 21 acostumen a tenir en la seua agenda bous embolats o bous capllaçats. Alguns, com la Galera o Paülis, només fan bou capllaçat. Altres, com Aldover o Mas de Barberans, només embolat. Freginals és l'únic municipi del Montsià on no es fan correbous.

Siga com siga, si prospera la modificació legislativa impulsada al Parlament pels comuns i la CUP, les dos modalitats deixarien de celebrar-se, tot i que els taurins confien que el Tribunal Constitucional els done cobertura atenent que ja hi ha una sentència de l'any 2016 que anul·la

La proposta per suprimir els embolats atia un debat que s'ha mantingut molt viu des del 2010

Els taurins preparen el pols jurídic i animalistes hi veuen un pas cap a l'abolició de tots els correbous

va a la pràctica la prohibició de les corrides de braus a Catalunya, el 2010, perquè l'alt tribunal concloïa que l'eliminació envaïa competències estatals en un marc en què la tauromàquia està declarada com a patrimoni cultural.

Fent un repàs al debat taurí que va esclatar fa 13 anys i que continua ben viu, el juliol del 2010, efectivament, el Parlament va votar la prohibició de les curses de braus i les va prohibir amb un resultat prou ajustat, com gairebé sempre que s'ha posat la qüestió a votació: 68 vots a favor de la prohibició, 55 en contra i 9 abs-

tencions. La llibertat de CiU i el PSC va fer que set diputats convergents votessin en contra de la prohibició i que tres diputats socialistes votessin a favor, en contra de les posicions majoritàries als seus grups. A més a més, sis diputats de CiU i tres més del PSC, es van abstenir. Les tres opcions possibles confluen dins de cadascuna d'estes dos forces polítiques que aleshores es disputaven la centralitat.

La plataforma Prou es va felicitar per l'aprovació de la ILP contra les curses de toros i va proclamar que s'havien acabat "cinc segles de

crueltat". També va avançar que continuaria treballant per restringir o eliminar els correbous, objectiu que topava amb l'aprovació en el mateix Parlament, dos mesos després, el setembre del 2010, d'una llei per a blindar-los. El Parlament la va tirar endavant amb un resultat molt més contundent: 114 vots a favor, 14 en contra i cinc abstencions que avalaven una regulació dels correbous a Catalunya i donaven un baló d'oxigen a una festa de gran tradició a les comarques de l'Ebre.

La llei donava garanties per a "la seguretat dels participants i del públic i, a la vegada, la protecció dels animals". El text prohibeix prendre part en estes festes als menors de 14 anys i fixa límits de durada de les modalitats: per exemple, les boles de foc dels toros embolats no poden estar enceses més de 15 minuts. A més, introduïa sancions per als casos d'incompliment.

La norma va comptar amb el suport de CiU, ERC, el PP i la majoria dels diputats del PSC, que novament disposaven de llibertat de vot. El grup d'ICV i dos representants del socialista (Núria Carreras i Josep Maria Balcells) s'hi van pronunciar en contra. Antoni Comín, del PSC-Ciutadans pel Canvi, posteriorment conseller de Salut durant la crisi política del 2017, volia votar-hi en contra i per error hi va votar a favor. ERC, que no havia tingut fissures en el combat contra les corrides de toros, tampoc les va tenir en el sentit contrari, a l'hora de protegir els correbous i estirar el fil del manual de bones pràctiques que ja havia impulsat el delegat del Govern republicà Lluís Salvadó. L'argument principal de CiU i ERC era que els correbous no contemplaven la mort de l'animal.

Les agrupacions i penyes taurines respiraven, però el debat no ha acabat mai d'entrar al calaix. Els col·lec-